

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про правову охорону географічних зазначень

{Назва Закону в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, № 32, ст.267)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 2188-III від 21.12.2000, ВВР, 2001, № 8, ст.37

№ 2921-III від 10.01.2002, ВВР, 2002, № 16, ст.114

№ 850-IV від 22.05.2003, ВВР, 2003, № 35, ст.271

№ 316-V від 02.11.2006, ВВР, 2007, № 1, ст.2

№ 254-VI від 10.04.2008, ВВР, 2008, № 23, ст.217

№ 5460-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 2-3, ст.41

№ 123-IX від 20.09.2019, ВВР, 2019, № 45, ст.290

№ 703-IX від 16.06.2020

№ 2572-IX від 06.09.2022

№ 2801-IX від 01.12.2022

№ 2974-IX від 20.03.2023}

{У тексті Закону слово "Відомство" замінено словом "Установа" у відповідних відмінках згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000}

{У тексті Закону слова "кваліфіковане зазначення походження товару", "зазначення походження товару", "зазначення походження товарів та/або права на їх використання", "кваліфіковане зазначення походження та/або право на використання вже зареєстрованого кваліфікованого зазначення походження товару", "кваліфіковане зазначення походження та/або право на його використання", "кваліфіковане зазначення походження товару та/або право на використання кваліфікованого зазначення походження товару", "кваліфіковане зазначення походження товару та/або право на використання зареєстрованого кваліфікованого зазначення походження товару", "кваліфіковане зазначення походження товару та/або право на використання цього зазначення", "кваліфіковане зазначення походження товару та право на його використання" в усіх відмінках і числах замінено словами "географічне зазначення" у відповідному відмінку і числі згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

{У тексті Закону слова "Установа" та "заклад експертизи" в усіх відмінках замінено словом "НОІВ"; слова "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності" в усіх відмінках замінено словами

"центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності" у відповідному відмінку згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Цей Закон визначає засади правової охорони географічних зазначень в Україні та регулює відносини, що виникають у зв'язку з їх реєстрацією, використанням та захистом.

Особливості підготовки до реєстрації, використання та захисту географічних зазначень щодо сільськогосподарської продукції (сільськогосподарських товарів), харчових продуктів, вин, ароматизованих винних продуктів, спиртних напоїв, а також контролю щодо таких географічних зазначень визначаються іншими законами.

{Прембула в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) Апеляційна палата - колегіальний орган НОІВ для розгляду заперечень проти рішень НОІВ щодо набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності, заяв про визнання прав на об'єкти інтелектуальної власності недійсними повністю або частково, заяв про визнання торговельної марки добре відомою в Україні та розгляду інших питань, що належать до його компетенції відповідно до цього Закону, інших законів та нормативно-правових актів України;

{Пункт 1 частини першої статті 1 в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

2) Бюлетень - офіційний електронний бюлетень НОІВ;

3) географічне зазначення - найменування місця, що ідентифікує товар, який походить з певного географічного місця та має особливу якість, репутацію чи інші характеристики, зумовлені головним чином цим географічним місцем походження, і хоча б один з етапів виробництва якого (виготовлення (видобування) та/або переробка, та/або приготування) здійснюється на визначеній географічній території;

4) географічне місце - будь-який географічний об'єкт з офіційно визначеними межами, зокрема: країна, регіон як частина країни, населений пункт, місцевість тощо;

5) державна система правової охорони інтелектуальної власності - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, НОІВ і сукупність наукових, освітніх, інформаційних та інших відповідної спеціалізації державних підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

{Пункт 5 частини першої статті 1 в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

{Пункт 6 частини першої статті 1 виключено на підставі Закону № 703-IX від 16.06.2020}

7) заявка - сукупність документів, необхідних для реєстрації географічного зазначення;

8) заявник - особа або об'єднання осіб, які подали заявку;

9) назва місця походження товару - вид географічного зазначення, який означає найменування, що ідентифікує товар, який походить з певного географічного місця та який має особливі якості або властивості, виключно або головним чином зумовлені конкретним географічним середовищем з притаманними йому природними і людськими факторами, і всі етапи виробництва якого (виготовлення (видобування) та/або переробка, та/або приготування) здійснюються на визначеній географічній території;

10) назва, що стала видовою, - назва товару, яка хоч і є назвою географічного місця, в якому спочатку товар цього виду вироблявся та/або перероблявся, але перетворилася в Україні на загальноживану назву певного виду товару безвідносно до конкретного місця його походження, включаючи похідні від такої назви;

10¹) Національний орган інтелектуальної власності (далі - НОІВ) - державна організація, що входить до державної системи правової охорони інтелектуальної власності, визначена на національному рівні Кабінетом Міністрів України як така, що здійснює повноваження у сфері інтелектуальної власності, визначені цим Законом, іншими законами у сфері інтелектуальної власності, актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статутом, і має право представляти Україну в міжнародних та регіональних організаціях;

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 10¹ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

11) особа - фізична або юридична особа;

12) реєстрація - державна реєстрація географічного зазначення;

13) Реєстр - Державний реєстр України географічних зазначень, який ведеться в електронній формі;

14) специфікація товару - сукупність відомостей про товар, щодо якого використовується географічне зазначення;

15) спеціально уповноважений орган - визначений Кабінетом Міністрів України центральний орган виконавчої влади, наділений повноваженнями щодо погодження специфікації товару і змін до неї та щодо контролю особливих якостей чи інших характеристик товарів, щодо яких використовуються географічні зазначення, а також щодо визначення меж географічних місць, з якими пов'язані ці особливі якості чи інші характеристики, та виробників зазначених товарів у межах цих географічних місць;

{Пункт 16 частини першої статті 1 виключено на підставі Закону № 703-IX від 16.06.2020}

17) Атестаційна комісія - колегіальний орган НОІВ, основною метою діяльності якого є проведення атестації осіб, які висловили намір набути право на зайняття діяльністю представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного);

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 17 згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

18) Апеляційна комісія - колегіальний орган НОІВ, основною метою діяльності якого є розгляд скарг кандидатів у представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені) на рішення атестаційної комісії та розгляд скарг на дії представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених).

{Частина першу статті 1 доповнено пунктом 18 згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

{Стаття 1 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003, № 254-VI від 10.04.2008, № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 2. Законодавство України про правову охорону географічних зазначень

Законодавство України про правову охорону географічних зазначень складається із цього Закону, законів України "Про захист від недобросовісної конкуренції", "Про охорону прав на торговельні марки", "Про захист прав споживачів", "Про рекламу", законів, що регулюють підготовку до реєстрації, використання та захист географічних зазначень щодо сільськогосподарської продукції (сільськогосподарських товарів), харчових продуктів, вин, ароматизованих винних продуктів, спиртних напоїв, а також контроль щодо таких географічних зазначень, та інших нормативно-правових актів.

{Стаття 2 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 3. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, належить:

забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері охорони прав на географічні зазначення;

визначення пріоритетних напрямів розвитку сфери охорони прав на географічні зазначення;

взаємодія та координація із центральними органами виконавчої влади, іншими органами державної влади у процесі формування та реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності, а також з метою посилення захисту прав інтелектуальної власності;

розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

здійснення міжнародного співробітництва у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представлення інтересів України з питань охорони прав на географічні зазначення в міжнародних організаціях;

укладення відповідно до законодавства міжнародних договорів про співробітництво у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

забезпечення виконання міжнародних програм та реалізації проектів у сфері правової охорони інтелектуальної власності відповідно до міжнародних договорів;

забезпечення виконання зобов'язань, що випливають із членства України в міжнародних організаціях у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

взаємодія в установленому порядку з відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій;

затвердження положень про представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), про Атестаційну комісію та порядок атестації представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), про Апеляційну комісію, про Державний реєстр представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

здійснення координації діяльності НОІВ у сфері інтелектуальної власності;

здійснення контролю за дотриманням НОІВ законодавства у сфері інтелектуальної власності, використанням надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, виконує інші повноваження згідно із законом.

{Стаття 3 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000; із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 123-IX від 20.09.2019; в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 3¹. Повноваження Національного органу інтелектуальної власності у сфері охорони прав на географічні зазначення

1. Функції НОІВ виконує юридична особа публічного права (державна організація), утворена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та визначена Кабінетом Міністрів України.

2. До владних повноважень, делегованих НОІВ, належить:

приймання заявок, проведення їх експертизи, прийняття рішень щодо них;

здійснення державної реєстрації географічних зазначень;

опублікування офіційних відомостей про географічні зазначення в Бюлетені, ведення Реєстру, внесення до нього відомостей, надання витягів та виписок в електронній та (або) паперовій формі;

здійснення міжнародного співробітництва у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представлення інтересів України з питань охорони прав на географічні зазначення у Всесвітній організації інтелектуальної власності та інших міжнародних організаціях відповідно до законодавства;

здійснення підготовки, атестації та реєстрації представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

ведення Державного реєстру представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

інформування та надання роз'яснень щодо реалізації державної політики у сфері охорони прав на географічні зазначення.

3. НОІВ також здійснює:

інформаційну та видавничу діяльність у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

узагальнення національної та міжнародної практики застосування законодавства у сфері охорони прав на географічні зазначення, розроблення пропозицій щодо удосконалення законодавства у зазначеній сфері та подання таких пропозицій до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

затвердження методичних рекомендацій щодо проведення експертизи заявок та державної реєстрації географічних зазначень;

організацію та виконання робіт з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів державної системи правової охорони інтелектуальної власності;

інші функції та повноваження, передбачені цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами України, статутом.

НОІВ має право отримувати безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування необхідні для виконання покладених на нього повноважень і функцій інформацію, документи та матеріали.

4. НОІВ діє на підставі цього Закону, інших законів України, актів центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статуту, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

5. З метою забезпечення виконання НОІВ делегованих владних повноважень керівник НОІВ уповноважений на підписання документів правостановлюючого характеру.

6. Для підготовки рекомендацій з питань, що належать до компетенції НОІВ, орган проводить наукові дослідження, залучає експертів та консультантів.

7. НОІВ очолює керівник, який призначається на посаду та звільняється з посади центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Керівником НОІВ може бути громадянин України, який проживає в Україні останні п'ять років, володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, володіє однією з офіційних мов Всесвітньої

організації інтелектуальної власності (ВОІВ), має повну вищу юридичну освіту та/або освіту у сфері інтелектуальної власності, стаж роботи у сфері інтелектуальної власності не менш як 10 років та досвід роботи на керівних посадах не менш як п'ять років.

{Абзац другий частини сьомої статті 3¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

Керівником НОІВ не може бути особа, яка відповідно до рішення суду позбавлена права здійснювати діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави, або займати відповідні посади, а також піддавалася адміністративному стягненню за корупційне чи пов'язане з корупцією правопорушення протягом трьох років із дня набрання відповідним рішенням суду законної сили.

Керівник НОІВ призначається на посаду за результатами відкритого конкурсу, який проводиться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, відповідно до встановленого порядку проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки.

Керівник НОІВ має одного першого заступника та п'ятьох заступників, які призначаються на посаду центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, за поданням керівника НОІВ.

{Абзац п'ятий частини сьомої статті 3¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

8. Наглядова рада є наглядовим органом НОІВ та формується у складі:

двох представників Верховної Ради України;

двох представників центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

одного представника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах науки і освіти;

одного представника громадських організацій представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

одного представника Національної академії правових наук України.

{Абзац шостий частини восьмої статті 3¹ в редакції Закону № 2974-IX від 20.03.2023}

До складу наглядової ради можуть входити два представники міжнародних та/або регіональних організацій у сфері інтелектуальної власності з правом дорадчого голосу.

Персональний склад наглядової ради затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Члени наглядової ради виконують свої обов'язки на громадських засадах.

Голова наглядової ради та його заступники обираються членами наглядової ради з їх числа. Головою наглядової ради не може бути представник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

До повноважень наглядової ради належить здійснення нагляду за фінансово-господарською діяльністю НОІВ, виконанням кошторису, використанням коштів, що формуються з надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Наглядова рада має право:

запитувати у НОІВ будь-яку інформацію, крім інформації з обмеженим доступом, та отримувати таку інформацію;

заслуховувати звіти керівника НОІВ про стан виконання НОІВ його повноважень, про здійснення фінансово-господарської діяльності, виконання кошторису, використання коштів, що формуються з надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також плани діяльності НОІВ;

подавати НОІВ рекомендації, обов'язкові для розгляду;

повідомляти центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, про виявлені порушення.

Строк повноважень членів наглядової ради, крім голови, становить два роки і може бути подовжений не більш як на один строк. У разі закінчення строку повноважень члена наглядової ради відповідний орган чи організація, що його делегували, у місячний строк делегує до складу наглядової ради нового представника або приймає рішення про подовження строку повноважень члена наглядової ради.

Повноваження члена наглядової ради можуть бути достроково припинені за поданням органу, що його делегував. Повноваження члена наглядової ради також припиняються за ініціативою наглядової ради у разі:

подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я;

припинення відносин з органом, що його делегував;

набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

застосування адміністративного стягнення за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення.

Орган, що делегував члена наглядової ради, повноваження якого припинено достроково, зобов'язаний делегувати до складу наглядової ради нового представника у місячний строк з дня дострокового припинення повноважень попереднього представника.

Наглядова рада діє відповідно до цього Закону та положення про наглядову раду, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Формою роботи наглядової ради є засідання, за результатами проведення якого складається протокол, копія якого надсилається до НОІВ та до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Засідання наглядової ради вважається правомочним, якщо на ньому присутня проста більшість членів наглядової ради.

Розміщення та організаційно-матеріальне забезпечення наглядової ради здійснюються НОІВ.

9. НОІВ щороку публікує на своєму офіційному веб-сайті фінансову звітність, зокрема річну фінансову звітність, а також аудиторські висновки щодо річної фінансової звітності, звіт про свою діяльність, у тому числі про виконання кошторису, та кошторис на наступний рік.

Фінансова або консолідована фінансова звітність НОІВ підлягає аудиту, що проводиться за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

10. НОІВ не може мати на меті одержання прибутку від своєї діяльності. Фінансування діяльності НОІВ здійснюється за рахунок надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

НОІВ здійснює закупівлі товарів, робіт і послуг у порядку та з використанням процедур, встановлених [Законом України "Про публічні закупівлі"](#).

11. На документи, що приймає або затверджує відповідно до цього Закону НОІВ, накладається кваліфікований електронний підпис відповідно до вимог законів України ["Про електронні документи та електронний документообіг"](#) та ["Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги"](#). Подання документів в електронній формі до НОІВ та видача ним документів в електронній формі здійснюються відповідно до вимог законів України ["Про електронні документи та електронний документообіг"](#), ["Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги"](#), цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. Подання документів в електронній формі до НОІВ та видача ним документів в електронній формі здійснюються відповідно до законодавства у сфері електронних документів та електронного документообігу, електронних довірчих послуг, цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Частина одинадцята статті 3¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2801-IX від 01.12.2022}

{Закон доповнено статтею 3¹ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 3². Гарантії незалежності Апеляційної палати та експертів Національного органу інтелектуальної власності

1. Діяльність Апеляційної палати ґрунтується на принципах законності, неупередженості, незалежності, прозорості, достовірності, колегіальності, кваліфікованого кадрового забезпечення.

2. Основними засадами розгляду Апеляційною палатою заперечень, заяв є верховенство права, законність, рівність учасників розгляду перед законом і Апеляційною палатою.

3. Повноваження Апеляційної палати, вимоги до її членів, порядок розгляду Апеляційною палатою заперечень проти рішень НОІВ щодо набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності, порядок організаційного та технічного забезпечення діяльності Апеляційної палати та вирішення інших питань, що належать до її компетенції, визначаються [Регламентом Апеляційної палати](#), затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

4. Незалежність експерта НОІВ та правильність його висновку забезпечуються шляхом:
дотримання встановленого законодавством порядку призначення та проведення експертизи;

заборони втручання будь-кого у процес проведення експертизи;

створення умов, необхідних для діяльності експерта НОІВ, його матеріального, соціального та іншого забезпечення;

забезпечення можливості перегляду Апеляційною палатою висновків експертизи;

забезпечення можливості заявника та третіх осіб брати у передбачених законом випадках участь у проведенні експертизи.

{Закон доповнено статтею 3² згідно із Законом № 703-ІХ від 16.06.2020}

Стаття 3³. Атестаційна комісія

1. Атестаційна комісія є колегіальним органом НОІВ, що утворюється з метою визначення рівня фахової підготовленості осіб, які висловили намір набути право на зайняття діяльністю представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного).

2. До складу Атестаційної комісії входять працівники НОІВ, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені), які мають досвід практичної роботи у сфері правової охорони інтелектуальної власності не менш як 10 років.

3. Повноваження Атестаційної комісії, її склад, порядок формування, вимоги до її членів, строк повноважень та правила і процедури її діяльності визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

4. Атестаційна комісія діє на підставі цього Закону та положення, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Закон доповнено статтею 3³ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 3⁴. Апеляційна комісія

1. Апеляційна комісія є колегіальним органом НОІВ, що утворюється з метою розгляду скарг кандидатів у представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені) на рішення Атестаційної комісії, скарг на дії представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), а також з метою здійснення контролю за дотриманням патентними повіреними вимог законодавства.

2. До складу Апеляційної комісії входять працівники НОІВ, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, видатні науковці, які працюють у сфері інтелектуальної власності, та представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені), які мають досвід практичної роботи у сфері правової охорони інтелектуальної власності не менш як 10 років.

3. Повноваження Апеляційної комісії, її склад, порядок формування, вимоги до її членів, строк повноважень та правила і процедури її діяльності визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

4. Апеляційна комісія діє на підставі цього Закону та положення, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Закон доповнено статтею 3⁴ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 4. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 5. Права та обов'язки іноземних та інших осіб

1. Іноземні особи та особи без громадянства мають рівні з особами України права та обов'язки, передбачені цим Законом, відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Іноземні та інші особи, що мають місце постійного проживання чи постійне місцезнаходження поза межами України, у відносинах з НОІВ реалізують свої права шляхом безпосереднього звернення до НОІВ або через представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), зареєстрованих згідно з положенням, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Стаття 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Розділ II

ПРАВОВА ОХОРОНА ГЕОГРАФІЧНИХ ЗАЗНАЧЕНЬ

Стаття 6. Надання правової охорони географічним зазначенням

1. Цим Законом правова охорона географічним зазначенням надається на підставі їх реєстрації у встановленому цим Законом порядку або відповідно до міжнародних договорів України.

Правова охорона географічного зазначення діє безстроково, за винятком випадків дострокового припинення дії реєстрації географічного зазначення, передбачених **статтею 21** цього Закону.

2. Обсяг правової охорони географічного зазначення визначається характеристиками товару і межами географічного місця його походження, зазначеними у Реєстрі.

{Стаття 6 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 7. Умови надання правової охорони

1. Правова охорона надається географічному зазначенню, якщо заявлене найменування відповідає вимогам **абзацу четвертого** статті 1 цього Закону і на нього не поширюються встановлені цим Законом підстави для відмови в наданні правової охорони.

2. Правова охорона надається географічному зазначенню як назві місця походження товару, якщо заявлене найменування відповідає вимогам **абзацу десятого** статті 1 цього Закону і на нього не поширюються встановлені цим Законом підстави для відмови в наданні правової охорони.

Незалежно від умов, передбачених **абзацом десятим** статті 1 цього Закону, назва географічного місця вважається назвою місця походження товару в разі, коли сировина для виробництва товару походить з іншого географічного місця, ніж географічне місце виробництва товару, якщо географічне місце виробництва (видобування) сировини визначене, існують спеціальні умови виробництва такої сировини та встановлено контроль за їх дотриманням.

Для цілей цієї частини сировиною можуть вважатися лише живі тварини, м'ясо та молоко.

3. Правова охорона надається географічному зазначенню, яке повністю або частково омонімічне із зареєстрованим в Україні географічним зазначенням, за умови добросовісного місцевого і традиційного використання та якщо таке використання виключає можливість сплутування та введення в оману споживачів щодо дійсного походження товару.

Омонімічне географічне зазначення може бути зареєстроване за наявності під час використання відмінності між цим зазначенням та раніше зареєстрованим географічним зазначенням без надання переваги одному із виробників товару та за умови уникнення можливості введення споживача в оману.

Не реєструється омонімічне зазначення, яке правильно вказує на географічне місце виробництва товару, але створює у споживачів помилкове уявлення про те, що товар вироблено в іншому географічному місці.

{Стаття 7 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 254-VI від 10.04.2008; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 8. Підстави для відмови в наданні правової охорони географічному зазначенню

1. Цим Законом не надається права охорона географічному зазначенню, що:

а) не відповідає умовам, передбаченим **статтею 7** цього Закону;

{Пункт "б" частини першої статті 8 виключено на підставі Закону № 123-IX від 20.09.2019}

в) є назвою, що стала видовою;

{Пункт "в" частини першої статті 8 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

{Пункт "г" частини першої статті 8 виключено на підставі Закону № 123-IX від 20.09.2019}

д) включає або відтворює назву сорту рослин чи породи тварин, що може ввести в оману споживачів щодо дійсного походження товару. Цей пункт не застосовується у разі, якщо:

товар містить або походить від відповідного сорту рослин або породи тварин;

споживачі не вводяться в оману;

використання назви сорту рослин або породи тварин є добросовісним;

виробництво та продаж товару поширилися за межі його географічного місця походження до дати подання заявки на реєстрацію географічного зазначення;

{Пункт "д" частини першої статті 8 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

е) є тотожним або схожим настільки, що його можна сплутати з торговельною маркою, права на яку визнані в Україні, якщо зважаючи на репутацію, відомість і тривалість використання цієї торговельної марки така права охорона може ввести в оману споживачів щодо справжності товару.

{Частина першу статті 8 доповнено підпунктом "е" згідно із Законом № 254-VI від 10.04.2008; із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

2. Цим Законом права охорона не надається географічному зазначенню, пов'язаному з географічним місцем в іноземній державі, якщо права на це зазначення або інше позначення, що за своїм змістом відповідає поняттю географічного зазначення, не охороняються у відповідній іноземній державі.

{Частина друга статті 8 в редакції Закону № 316-V від 02.11.2006}

{Частина третю статті 8 виключено на підставі Закону № 254-VI від 10.04.2008}

Розділ III

ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ ГЕОГРАФІЧНОГО ЗАЗНАЧЕННЯ

Стаття 9. Право на реєстрацію географічного зазначення

1. Право на державну реєстрацію географічного зазначення має об'єднання осіб, які в зазначеному географічному місці виробляють товар та/або видобувають, та/або переробляють сировину для товару, особлива якість, репутація чи інші характеристики якого зумовлені цим географічним місцем.

При цьому об'єднання осіб означає будь-яку сукупність осіб незалежно від її організаційно-правової форми або складу.

Одна фізична або юридична особа має право на реєстрацію географічного зазначення у разі, якщо:

вона є єдиним виробником, який у цьому географічному місці виробляє товар та/або видобуває, та/або переробляє сировину для товару та бажає подати заявку на реєстрацію географічного зазначення;

географічна територія, на якій здійснюється виробництво (видобування) та/або переробка, та/або приготування товару, має характеристики, які істотно відрізняються від прилеглих територій, або характеристики товару відрізняються від товарів, вироблених на прилеглих територіях.

{Стаття 9 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 9¹. Специфікація товару

1. Для реєстрації географічного зазначення товар, для якого заявляється це зазначення, повинен відповідати специфікації товару, погодженій спеціально уповноваженим органом.

2. Специфікація товару повинна містити такі відомості:

а) найменування, яке заявляється на реєстрацію як назва місця походження товару або географічне зазначення, у формі та мовою, що використовуються під час продажу товару, або мовою, яка історично використовувалася для маркування товару на відповідній географічній території;

б) назву та опис товару, в тому числі, якщо це доречно, відомості про сировину та основні характеристики товару (фізичні, хімічні, мікробіологічні або органолептичні характеристики товару тощо);

в) межі географічного місця, де виробляється товар, і, якщо це доречно, територію виробництва сировини, якщо вона є більшою за територію виробництва товару або іншою, ніж така територія;

г) опис способів виробництва товару, в тому числі специфічних умов і незмінних місцевих способів виробництва товару в разі їх існування, а також інформацію про пакування, якщо заявник вирішить та обґрунтує, що пакування товару має здійснюватися саме у визначеному географічному місці з метою збереження якості чи гарантування справжності товару, чи забезпечення контролю;

г) відомості про взаємозв'язок особливої якості або інших характеристик товару з географічним середовищем, зазначеним в абзаці десятому статті 1 цього Закону, або про взаємозв'язок особливої якості, репутації або інших характеристик товару з його географічним місцем походження, зазначеним в абзаці четвертому статті 1 цього Закону;

д) особливі правила маркування товару (за наявності).

3. Особливі вимоги щодо специфікацій для сільськогосподарської продукції (сільськогосподарських товарів), харчових продуктів, вин, ароматизованих винних продуктів, спиртних напоїв можуть визначатися іншими законами. Вимоги до специфікацій та до процедури їх погодження затверджуються спеціально уповноваженими органами.

{Закон доповнено статтею 9¹ згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 10. Заявка на реєстрацію географічного зазначення

1. Заявка подається до НОІВ особою чи об'єднанням осіб, які мають право на реєстрацію географічного зазначення згідно із [статтею 9](#) цього Закону.

Заявка може подаватися у паперовій або електронній формі. Спосіб подання заявки обирає заявник.

За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до вимог [Закону України "Про електронні документи та електронний документообіг"](#), цього Закону та правил, встановлених на їх основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. На заявки в електронній формі накладається кваліфікований електронний підпис або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті відкритого ключа заявника (представника у справах інтелектуальної власності чи іншої довіреної особи заявника), відповідно до вимог [Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги"](#).

{Абзац третьої частини першої статті 10 в редакції Закону № 2801-IX від 01.12.2022}

{Частина перша статті 10 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

2. Заявка повинна стосуватися лише одного географічного зазначення.

3. За дорученням заявника заявка може бути подана через представника у справах інтелектуальної власності або іншу довірену особу.

{Частина третя статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

4. Заявка складається українською мовою та повинна містити:

а) заяву про реєстрацію географічного зазначення (назви місця походження товару), в якій необхідно вказати заявника (заявників), його адресу та спеціально уповноважені органи, які перевіряють відповідність товару специфікації товару;

б) специфікацію товару, зазначену в [статті 9¹](#) цього Закону;

в) документ, в якому викладені:

основні положення специфікації товару: заявлене найменування, опис товару, в тому числі, якщо це доречно, особливі правила пакування та маркування товару, а також стислий опис меж географічного місця, де виробляється та/або переробляється товар;

опис взаємозв'язку товару з географічним середовищем чи географічним місцем походження товару, визначеними відповідно абзацами четвертим та десятим статті 1 цього Закону, в тому числі особливі положення опису товару або способів його виробництва, що підтверджують такий взаємозв'язок.

{Частина четверта статті 10 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

{Частина п'яту статті 10 виключено на підставі Закону № 123-IX від 20.09.2019}

6. Іноземні особи та особи без громадянства разом із заявкою замість зазначеної у пункті "б" частини четвертої цієї статті специфікації товару подають документи, які підтверджують правову охорону заявленого географічного зазначення у відповідній іноземній державі або набуття прав на таке зазначення на підставі добросовісного використання, якщо це передбачено законодавством відповідної іноземної держави. Такі документи мають відповідати вимогам до відомостей специфікації, передбаченим частиною другою статті 9¹ цього Закону.

Передбачені цією частиною документи можуть бути подані іноземною мовою, а переклад їх українською мовою повинен надійти до НОІВ не пізніше двох місяців від дати подання заявки.

{Частина шоста статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 254-VI від 10.04.2008; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

7. Складення і подання заявки здійснюється відповідно до правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Частина сьома статті 10 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

8. За подання заявки сплачується збір. Зазначений збір сплачується до спливу двох місяців від дати подання заявки. Цей строк продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

{Частина восьма статті 10 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

9. Датою подання заявки є дата одержання НОІВ заяви про реєстрацію географічного зазначення за умови наявності усіх відомостей та документів, передбачених частинами четвертою та шостою цієї статті.

{Частина статті 10 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 11. Експертиза заявки

1. Експертиза заявки проводиться НОІВ відповідно до цього Закону та правил, встановлених на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Абзац перший частини першої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

НОІВ здійснює інформаційну діяльність, необхідну для проведення експертизи заявок, і є центром міжнародного обміну виданнями відповідно до Конвенції про міжнародний обмін виданнями, прийнятої 3 грудня 1958 року Генеральною конференцією Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

2. Кінцеві результати експертизи заявки, що не вважається відкликаною або не відкликана, відображаються в обґрунтованому висновку експертизи за заявкою. На підставі такого висновку НОІВ приймає рішення про реєстрацію географічного зазначення або про відмову в реєстрації географічного зазначення. Рішення НОІВ разом з висновком експертизи надсилаються заявнику.

{Абзац перший частини другої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Заявник має право протягом місяця з дати одержання ним рішення НОІВ затребувати копії матеріалів, що протиставлені заявці. Такі копії надсилаються заявнику протягом місяця з дня надходження запиту.

3. Заявник має право особисто або через свого представника брати участь у встановленому порядку в розгляді питань, що виникають під час проведення експертизи.

4. Заявник має право вносити до заявки виправлення помилок та зміни свого найменування і своєї адреси, адреси для листування, імені та адреси свого представника, а також зміни, пов'язані з уточненням опису товару або меж географічного місця походження товару.

Зміни, пов'язані з уточненням опису товару або меж географічного місця походження товару, не повинні належати до істотних характеристик товару або змінювати межі географічного місця.

Виправлення та зміни враховуються, якщо вони одержані НОІВ не пізніше одержання ним документа про сплату державного мита за державну реєстрацію географічного зазначення.

За подання заяви про виправлення помилки або про внесення будь-якої із зазначених змін сплачується збір, за умови що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від подавця заяви обставини.

5. НОІВ може вимагати від заявника надання додаткових матеріалів у разі, якщо без них проведення експертизи неможливе або якщо виникли обґрунтовані сумніви щодо достовірності будь-яких відомостей чи елементів, які містяться в матеріалах заявки.

Додаткові матеріали мають бути подані заявником протягом двох місяців з дати одержання ним повідомлення чи висновку експертизи або копій матеріалів, що протиставлені заявці. Якщо заявник не подасть додаткові матеріали у встановлений строк, заявка вважається відкликаною, про що йому надсилається повідомлення.

{Абзац другий частини п'ятої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Строк подання додаткових матеріалів подовжується, але не більш як на шість місяців, якщо до його спливу подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

Якщо, незважаючи на вжиття заявником належних заходів, строк подання додаткових матеріалів пропущено, права заявника щодо заявки відновлюються у разі, якщо протягом шести місяців після спливу зазначеного строку буде подано відповідне клопотання разом з додатковими матеріалами та сплачено збір за його подання.

6. Будь-яка особа протягом трьох місяців з дати публікації в Бюлетені відомостей про заявку та специфікації товару, визначеної у [статті 9¹](#) цього Закону, або відомостей із документа, визначеного [частиною шостою](#) статті 10 цього Закону, може подати до НОІВ мотивоване заперечення щодо невідповідності заявленого географічного зазначення умовам надання правової охорони, визначеним [статтями 7 і 8](#) цього Закону, або щодо невідповідності вимогам [статті 9](#) цього Закону.

За подання заперечення сплачується збір.

Вимоги до заперечення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Заперечення подається разом з його копією.

НОІВ надсилає копію заперечення заявнику.

Заявник вправі інформувати НОІВ про своє ставлення до заперечення протягом двох місяців з дати його одержання. Він може спростувати заперечення і залишити заявку без змін, внести до заявки зміни або відкликати її.

Протягом двох місяців з дати отримання заперечення НОІВ запрошує особу, яка подала заперечення, та заявника для відповідних консультацій розумної тривалості, але не більше трьох місяців.

Особа, яка подала заперечення, та заявник починають такі консультації невідкладно. Вони надають одне одному релевантну інформацію для оцінки відповідності заявки на реєстрацію умовам, визначеним [статтями 7, 8, 10](#) цього Закону, або відповідності специфікації товару вимогам [статті 9¹](#) цього Закону. Якщо згоди не досягнуто, відповідна інформація подається також до НОІВ.

У будь-який момент протягом тримісячного строку для консультацій НОІВ може за запитом заявника подовжити консультації додатково на строк до трьох місяців.

7. Під час проведення експертизи:

а) встановлюється дата подання заявки на підставі [частини дев'ятої](#) статті 10 цього Закону;

б) заявка перевіряється на відповідність формальним вимогам [статей 9 і 10](#) цього Закону та правилам, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

в) перевіряється сплачений збір за подання заявки на відповідність встановленим вимогам;

г) перевіряється відповідність заявленого найменування умовам надання правової охорони, визначеним [статтями 7 і 8](#) цього Закону.

8. За наявності усіх відомостей і документів заявки, передбачених [частинами четвертою - шостою](#) статті 10 цього Закону, та сплати збору за подання заявки заявнику надсилається повідомлення про встановлену дату подання заявки.

9. У разі відсутності будь-яких матеріалів із заявки, передбачених частинами четвертою - шостою статті 10 цього Закону, заявнику негайно надсилається повідомлення про це.

Якщо затребувані матеріали будуть подані заявником протягом двох місяців з дати одержання ним повідомлення НОІВ, датою подання заявки вважається дата одержання НОІВ останнього із затребуваних матеріалів. В іншому разі заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

10. У разі порушення вимог [частини восьмої](#) статті 10 цього Закону заявка вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

11. У разі відповідності заявки вимогам [статті 10](#) цього Закону та правилам, встановленим на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та відповідності сплаченого збору за подання заявки встановленим вимогам заявнику надсилається повідомлення про це та здійснюється публікація в Бюлетені відомостей про заявку та специфікації товару, визначеної [статтею 9¹](#) цього Закону, або відповідних відомостей із документа, визначеного [частиною шостою](#) статті 10 цього Закону.

Після публікації відомостей про заявку та специфікації товару, визначеної [статтею 9¹](#) цього Закону, або відповідних відомостей із документа, визначеного [частиною шостою](#) статті 10 цього Закону, будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. За ознайомлення з матеріалами заявки сплачується збір.

12. У разі невідповідності заявки вимогам [статті 10](#) цього Закону та правилам, встановленим на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, чи сплаченого збору за подання заявки встановленим вимогам заявнику надсилається повідомлення з пропозиціями щодо усунення недоліків.

Усунення зазначених у повідомленні недоліків проводиться у строк та в порядку, встановлені [частиною п'ятою](#) цієї статті для додаткових матеріалів.

13. Заперечення, подані відповідно до частини шостої цієї статті, розглядаються під час перевірки відповідності заявленого географічного зазначення умовам надання правової охорони, визначеним [статтями 7 і 8](#) цього Закону.

Подане заперечення розглядається в межах мотивів, викладених у ньому, та з урахуванням відповіді заявника, якщо вона надана у встановлений строк.

Заперечення проти заявки задовольняється лише у разі, якщо воно:

доводить невідповідність заявленого географічного зазначення умовам надання правової охорони, визначеним [статтями 7 і 8](#) цього Закону, або не відповідає умовам, передбаченим [статтею 9](#) цього Закону;

доводить, що реєстрація заявленого географічного зазначення завдасть шкоди зареєстрованому частково або повністю омонімічному географічному зазначенню чи торговельній марці або існуванню товарів, що добросовісно вводяться в цивільний оборот не менш як протягом п'яти років до дати публікації зазначеної у [статті 9¹](#) цього Закону специфікації товару;

містить докази того, що заявлене географічне зазначення є назвою, що стала видовою.

Результати розгляду заперечення відображаються у висновку експертизи за заявкою. Копія рішення НОІВ, прийнятого на підставі такого висновку, надсилається подавцю заперечення.

У разі якщо заперечення стосується назви, що позначає транскордонне географічне місце, а заявку подано кількома заявниками разом, процедура заперечення проводиться в країні походження кожного заявника, а заявники зобов'язані забезпечити подання разом із заявкою документів, які стосуються заперечення та результатів його розгляду в кожній країні.

{Частина тринадцяту статті 11 доповнено абзацом восьмим згідно із Законом № 2572-IX від 06.09.2022}

14. У разі відсутності заперечень або визнання їх необґрунтованими та відповідності заявленого географічного зазначення умовам, визначеним [статтями 7 і 8](#) цього Закону, і дотримання умов [статті 9](#) цього Закону на підставі висновку експертизи НОІВ приймає рішення про реєстрацію географічного зазначення.

15. Якщо за результатами експертизи, проведеної з урахуванням заперечення (за наявності), встановлено, що заявлене географічне зазначення не відповідає умовам надання правової охорони, визначеним [статтями 7 або 8](#) цього Закону, або заявка подана особою, яка не має права на реєстрацію географічного зазначення згідно із [статтею 9](#) цього Закону, НОІВ надсилає заявнику про це обґрунтований попередній висновок з пропозицією надати мотивовану відповідь щодо підстав відмови у наданні правової охорони заявленому географічному зазначенню.

Відповідь заявника надається у строк та в порядку, встановлені частиною п'ятою цієї статті для додаткових матеріалів, та береться до уваги під час підготовки висновку експертизи за заявкою.

{Стаття 11 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000; із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 12. Відкликання заявки

Заявник має право відкликати заявку в будь-який час до дати реєстрації географічного зазначення.

{Стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 13. Оскарження рішення за заявкою

1. Заявник може оскаржити рішення НОІВ чи копій матеріалів, затребуваних відповідно до частини другої статті 11 цього Закону, за заявкою у судовому порядку, а також до Апеляційної палати протягом двох місяців від дати одержання рішення НОІВ чи копій матеріалів, затребуваних відповідно до частини другої статті 11 цього Закону.

{Абзац перший частини першої статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-ІХ від 20.09.2019}

Подавець заперечення, який відповідно до частини тринадцятої статті 11 цього Закону одержав копію рішення НОІВ, може оскаржити відповідне рішення НОІВ до Апеляційної палати протягом двох місяців з дати одержання його копії.

{Частину першу статті 13 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 123-ІХ від 20.09.2019}

{Частину другу статті 13 виключено на підставі Закону № 123-ІХ від 20.09.2019}

3. Право заявника оскаржити рішення НОІВ до Апеляційної палати втрачається у разі сплати ним державного мита за реєстрацію географічного зазначення.

{Частина третя статті 13 в редакції Закону № 123-ІХ від 20.09.2019}

4. Оскарження рішення НОІВ до Апеляційної палати здійснюється шляхом подання заперечення проти рішення у порядку, встановленому цим Законом, та відповідно до регламенту Апеляційної палати, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. За подання заперечення сплачується збір. Якщо збір не сплачено у строк, зазначений у частині першій цієї статті, заперечення вважається неподаним, про що особі, яка його подала, надсилається повідомлення.

{Частина четверта статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 123-ІХ від 20.09.2019, № 703-ІХ від 16.06.2020}

5. У разі одержання Апеляційною палатою заперечення та сплати збору за подання заперечення діловодство за заявкою зупиняється до затвердження рішення Апеляційної палати.

{Абзац перший частини п'ятої статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-ІХ від 20.09.2019}

Якщо заперечення проти рішення НОІВ за заявкою подано особою, яка подавала заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, заявнику негайно надсилається повідомлення про одержання такого заперечення та його копія. Заявник має право подати до Апеляційної палати обґрунтовану відповідь на заперечення протягом двох місяців з дати одержання його копії та брати участь у його розгляді.

{Частину п'яту статті 13 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 123-ІХ від 20.09.2019}

6. Заперечення проти рішення НОІВ за заявкою розглядається згідно з регламентом Апеляційної палати, протягом двох місяців від дати одержання заперечення та сплати збору

за подання заперечення, в межах мотивів, викладених у запереченні та під час його розгляду, а також з урахуванням відповіді заявника, якщо вона надійшла у встановлений строк. Строк розгляду заперечення продовжується за ініціативою заявника, але не більше ніж на два місяці, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

{Частина шоста статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

7. За результатами розгляду заперечення Апеляційна палата приймає мотивоване рішення, що затверджується наказом НОІВ та надсилається заявнику.

У разі оскарження рішення НОІВ особою, яка подавала заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, такій особі надсилається копія рішення Апеляційної палати.

{Частина сьомої статті 13 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

У разі задоволення заперечення з причин порушення порядку проведення експертизи збір за подання заперечення підлягає поверненню, а заявка повертається до НОІВ для проведення повторної експертизи.

{Абзац третій частини сьомої статті 13 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

{Частина восьмої статті 13 виключено на підставі Закону № 123-IX від 20.09.2019}

9. Особи, які подали заперечення відповідно до цієї статті, можуть оскаржити затвержене НОІВ рішення Апеляційної палати у судовому порядку протягом двох місяців від дати одержання рішення.

{Частина дев'ята статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

10. Рішення Апеляційної палати набувають чинності з дати затвердження наказом НОІВ та підлягають оприлюдненню в повному обсязі на офіційному вебсайті НОІВ.

{Статтю 13 доповнено частиною десятою згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

{Стаття 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000, в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 14. Реєстрація географічного зазначення

1. На підставі рішення про реєстрацію географічного зазначення та за наявності документа про сплату державного мита за реєстрацію і сплати збору за публікацію про реєстрацію НОІВ здійснює державну реєстрацію географічного зазначення, для чого вносить до Реєстру відомості, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Порядок ведення Реєстру і склад відомостей, що містяться в Реєстрі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Зазначені мито та збір сплачуються після надходження до заявника рішення про реєстрацію географічного зазначення.

Якщо протягом трьох місяців з дати надходження до заявника рішення про реєстрацію географічного зазначення документ про сплату державного мита за реєстрацію і збір за публікацію про реєстрацію в розмірі та у порядку, визначених законодавством, до НОІВ не надійшли, державна реєстрація географічного зазначення не проводиться, а заявка вважається відкликаною.

Строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію та сплати збору за публікацію про реєстрацію подовжується, але не більш як на шість місяців, якщо до його спливу подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

Якщо, незважаючи на вжиття заявником належних заходів, строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію та сплати збору за публікацію про реєстрацію пропущено, права заявника щодо заявки відновлюються, якщо протягом шести місяців після спливу цього строку буде подано відповідне клопотання разом з документом про сплату державного мита за реєстрацію та сплачено збір за публікацію про реєстрацію, а також сплачено збір за подання клопотання.

Якщо рішення про реєстрацію географічного зазначення прийнято за заявкою, щодо якої було подано заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, перебіг строку надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію та збору за публікацію про реєстрацію зупиняється до спливу встановленого абзацом другим частини першої статті 13 цього Закону строку для оскарження такого рішення подавцем заперечення.

2. Після внесення до Реєстру відомостей про реєстрацію географічного зазначення будь-яка особа має право ознайомитися з ними у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та одержати відповідно до свого клопотання виписку з Реєстру щодо відомостей про географічне зазначення, за умови сплати збору за подання такого клопотання.

3. Помилки у внесених до Реєстру відомостях виправляються за ініціативою осіб, зазначених у Реєстрі, або НОІВ.

До Реєстру за ініціативою особи, зазначеної у Реєстрі, можуть бути внесені зміни імені (найменування) та адреси, адреси для листування, імені та адреси представника.

4. Після внесення до Реєстру відомостей про реєстрацію географічного зазначення заінтересовані особи або об'єднання осіб, які відповідають вимогам статті 9 цього Закону, можуть вносити зміни до специфікації товару після погодження зміненої специфікації спеціально уповноваженим органом.

Такі зміни можуть стосуватися способів виробництва товару з урахуванням науково-технічного прогресу або перегляду меж географічного місця, зазначеного в пункті "в" частини другої статті 9¹ цього Закону.

У заяві про внесення змін до специфікації товару зазначаються відповідні зміни та обґрунтування необхідності їх внесення.

Якщо зміни до специфікації товару потребують внесення однієї або кількох змін до відомостей Реєстру, заява про внесення змін розглядається у порядку, встановленому частинами одинадцятою і тринадцятою - п'ятнадцятою статті 11 цього Закону.

Якщо зміни до специфікації товару незначні та не потребують внесення відповідних змін до відомостей Реєстру, такі зміни вносяться НОІВ без застосування порядку, встановленого частинами одинадцятою і тринадцятою - п'ятнадцятою статті 11 цього Закону. У разі підтвердження таких змін спеціально уповноваженим органом або якщо географічне зазначення знаходиться на території іноземної держави подається офіційна довідка про внесення відповідних змін у цій державі.

Зміни вважаються незначними, якщо вони:

не належать до істотних характеристик товару;

не змінюють взаємозв'язок між якістю або іншими характеристиками товару та географічним середовищем;

не змінюють географічного зазначення чи його частини;

не змінюють межі географічного місця;

не спричиняють посилення обмежень у торгівлі товаром або його сировиною.

Якщо зміни стосуються тимчасових змін до специфікації товару, які виникають внаслідок застосування державними органами обов'язкових санітарних або фітосанітарних заходів, такі зміни вносяться НОІВ без застосування порядку, встановленого частинами одинадцятою і тринадцятою - п'ятнадцятою статті 11 цього Закону.

За подання заяви про виправлення помилки або про внесення будь-якої із зазначених змін сплачується збір, за умови що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від подавця заяви обставини.

Відомості про зміни, внесені до Реєстру та/або специфікації товару, публікуються в Бюлетені.

5. Будь-яка фізична чи юридична особа, яка відповідає умовам, передбаченим статтею 9 цього Закону, та бажає, щоб відомості про неї як особу, яка має право використовувати зареєстроване географічне зазначення та інші права, встановлені статтею 17 цього Закону, були додатково внесені до Реєстру, може подати до НОІВ відповідну заяву разом з документом спеціально уповноваженого органу, який підтверджує, що ця особа виробляє товар у географічному місці, зазначеному в Реєстрі, а характеристики товару відповідають специфікації товару або документу, передбаченому частиною шостою статті 10 цього Закону.

За подання заяви про внесення до Реєстру відомостей про особу, яка має право використовувати зареєстроване географічне зазначення, сплачується збір.

Заява розглядається у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

У разі дотримання умов, передбачених статтею 9 цього Закону, заява про внесення до Реєстру відомостей про особу, яка має право використовувати зареєстроване географічне зазначення, задовольняється та до Реєстру вносяться відповідні відомості, про що здійснюється публікація в Бюлетені. В іншому разі подавцю заяви відмовляється в задоволенні заяви.

До Реєстру можуть бути внесені відомості про географічні зазначення, які охороняються в Україні на підставі міжнародних договорів України.

{Стаття 14 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 15. Публікація про державну реєстрацію

1. Одночасно з державною реєстрацією географічного зазначення здійснюється публікація в Бюлетені відомостей про державну реєстрацію географічного зазначення з посиланням на публікацію специфікації товару або відомостей з документа, передбаченого частиною шостою статті 10 цього Закону, здійснену відповідно до частини одинадцятої статті 11 цього Закону.

{Стаття 15 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003, № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 16. Реєстрація географічного зазначення в іноземних державах

Заявка на реєстрацію в іноземній державі географічного зазначення, пов'язаного з географічним місцем на території України, може бути подана тільки після його державної реєстрації в Україні.

{Стаття 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

Розділ IV

ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ, ЩО ВИПЛИВАЮТЬ ІЗ РЕЄСТРАЦІЇ ГЕОГРАФІЧНОГО ЗАЗНАЧЕННЯ

Стаття 17. Права, що впливають із реєстрації географічного зазначення

1. Права, що впливають із реєстрації географічного зазначення, діють з дати реєстрації географічного зазначення.

2. Реєстрація географічного зазначення надає право особам, зазначеним у статті 9 цього Закону:

а) використовувати географічне зазначення;

б) вживати заходів щодо заборони використання географічного зазначення особами, які не мають на це право;

в) провадити діяльність із забезпечення відповідності товару, для якого зареєстровано географічне зазначення, специфікації товару, погодженій спеціально уповноваженим органом, або документу, визначеному частиною шостою статті 10 цього Закону;

г) поширювати інформацію та провадити іншу діяльність, спрямовану на повідомлення споживачам про особливі якості товару, для якого зареєстровано географічне зазначення;

г) інші права, визначені законодавством про правову охорону географічних зазначень.

3. Використанням зареєстрованого географічного зазначення визнається:

а) нанесення його на товар або на етикетку;

б) нанесення його на упаковку товару, застосування в рекламі;

в) запис на бланках, рахунках та інших документах, що супроводжують товар.

4. Зареєстроване географічне зазначення захищається від таких дій, якщо інше не передбачено цим Законом:

а) будь-яке пряме чи опосередковане комерційне використання зареєстрованого географічного зазначення для товару, який не охоплюється реєстрацією географічного зазначення і є подібним до товару, для якого зареєстровано географічне зазначення, або якщо таке використання призводить до зловживання репутацією географічного зазначення, у тому числі якщо такий товар використовується як складова іншого товару;

б) будь-яке неправомірне використання або імітація, або інше втілення зареєстрованого географічного зазначення, навіть якщо зазначається справжнє місце походження товару або якщо зареєстроване зазначення перекладається, викладається у транскрипції або транслітерації чи супроводжується словами "стиль", "тип", "спосіб", "який вироблений у", "імітація", "смак", "подібний" тощо, у тому числі якщо такий товар використовується як складова іншого товару;

в) будь-яке інше хибне або таке, що може ввести в оману щодо джерела походження, сутності або істотних якостей товару, використання географічного зазначення на внутрішньому або зовнішньому упакованні, рекламних матеріалах або документах, що стосуються відповідного товару, а також упакування товару в тару, яка може викликати хибне уявлення щодо його походження;

г) будь-яке інше використання, яке може ввести в оману споживача щодо дійсного походження товару.

З урахуванням інтересів зацікавлених виробників і з метою запобігання введенню в оману споживачів щодо сутності товару, географічного місця походження товару або його меж зареєстровані омонімічні географічні зазначення використовуються відповідно до спільно визначених зацікавленими виробниками практичних умов використання, відповідно до яких такі географічні зазначення відрізняються одне від одного.

Якщо зареєстроване географічне зазначення міститься у заявці на видачу свідоцтва України на торговельну марку (знак для товарів і послуг) або у відповідному свідоцтві, це є підставою для відмови в наданні правової охорони торговельній марці (знаку для товарів і послуг) або підставою для визнання відповідного свідоцтва недійсним у порядку, передбаченому законодавством.

Заходи щодо захисту зареєстрованого географічного зазначення вживаються органами державної влади у межах їхньої компетенції, а також особами, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення.

5. Особи, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення, не мають права забороняти іншим особам:

а) використовувати географічне зазначення для товару, введеного із таким зазначенням у вільний оборот особою, яка має право використовувати зареєстроване географічне зазначення;

б) добросовісне використання ними своїх імен чи адрес;

в) добросовісне використання назви сорту рослин чи породи тварин;

г) використовувати незареєстроване омонімічне географічне зазначення:

протягом п'яти років з дати, наступної за датою реєстрації географічного зазначення, якщо було подано заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, в якому зазначено про проблему, яка виникає у зв'язку з ідентичністю географічних зазначень, та якщо така реєстрація може спричинити ризик існування товару, який безперервно і добросовісно вводився в цивільний оборот не менш як протягом п'яти років до дати публікації специфікації товару, здійсненої відповідно до частини одинадцятої статті 11 цього Закону;

протягом п'ятнадцяти років з дати, наступної за датою реєстрації географічного зазначення, якщо було подано заперечення відповідно до частини шостої статті 11 цього Закону, в якому зазначено про проблему, що виникає у зв'язку з ідентичністю географічних зазначень, та якщо омонімічне найменування використовувалося безперервно і добросовісно не менш як протягом двадцяти п'яти років до дати подання заявки на реєстрацію відповідного географічного зазначення, а також існують докази того, що цілком такого використання не було отримання прибутку за рахунок репутації зареєстрованого географічного зазначення і що споживач не був або не міг бути введеним в оману щодо дійсного походження товару.

Використання незареєстрованого географічного зазначення дозволяється виключно у разі, якщо назва країни походження чітко і помітно зазначена на етикетці;

г) використовувати торговельну марку, яка була добросовісно зареєстрована чи заявлена на реєстрацію в Україні на ім'я іншої особи для таких самих або споріднених з ними товарів і послуг до дати подання заявки на реєстрацію цього географічного зазначення, навіть якщо таке використання підпадає під один із випадків, передбачених пунктами "а"- "г" частини четвертої цієї статті.

6. Особи, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення, мають право наносити поряд із географічним зазначенням попереджувальне маркування для інформації про те, що це зазначення зареєстровано в Україні.

Для попереджувального маркування назви місця походження товару застосовується обведена овалом аббревіатура "НМП". Замість цього маркування або разом із ним може наноситися текст: "Зареєстрована в Україні назва місця походження товару".

Для попереджувального маркування географічного зазначення застосовується обведена овалом аббревіатура "ГЗ". Замість цього маркування або разом із ним може наноситися текст: "Зареєстроване в Україні географічне зазначення".

7. Особи, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення, не можуть:

а) видавати ліцензію на використання географічного зазначення;

б) забороняти (перешкоджати) спеціально уповноваженим органам здійснювати контроль за наявністю в товарі особливих якостей та інших характеристик, на підставі яких зареєстровано географічне зазначення;

в) забороняти іншим особам, визначеним статтею 9 цього Закону, здійснювати права, встановлені цією статтею.

8. Спеціально уповноважені органи мають право здійснювати контроль за наявністю в товарі особливих якостей та інших характеристик, відомості про які внесено до Реєстру.

Такий контроль включає:

перевірку товару на відповідність специфікації товару, передбаченій статтею 9¹ цього Закону, або документу, передбаченому частиною шостою статті 10 цього Закону;

відстежування використання зареєстрованих географічних зазначень на товарах, введених у цивільний оборот, з метою недопущення випадків, передбачених частиною четвертою статті 17 цього Закону.

Законодавством про правову охорону географічних зазначень можуть бути передбачені інші заходи контролю.

{Стаття 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

{Статтю 18 виключено на підставі Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Розділ V

ПОРЯДОК ВИЗНАННЯ НЕДІЙСНОЮ ТА ПРИПИНЕННЯ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ГЕОГРАФІЧНОГО ЗАЗНАЧЕННЯ

Стаття 19. Підстави для визнання недійсною та припинення правової охорони географічного зазначення

1. Правова охорона географічного зазначення визнається недійсною на підставі визнання недійсною реєстрації цього зазначення.

2. Правова охорона географічного зазначення припиняється на підставі припинення дії реєстрації цього зазначення.

Стаття 20. Визнання реєстрації географічного зазначення недійсною

{Назва статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

1. Реєстрація географічного зазначення може бути визнана судом недійсною якщо вона здійснена з порушенням умов, визначених статтями 7-9 цього Закону.

{Абзац перший частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

Визнана недійсною реєстрація географічного зазначення вважається такою, що не набрала чинності, з дати його реєстрації.

{Абзац другий частини першої статті 20 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

2. При визнанні реєстрації географічного зазначення недійсною НОІВ повідомляє про це у Бюлетені.

{Частина друга статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 21. Припинення дії реєстрації географічного зазначення та права на його використання

{Назва статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

1. Дія реєстрації географічного зазначення може бути припинена судом у разі, якщо:

а) спеціально уповноваженим органом встановлено, що внаслідок зміни або втрати особливих природних та/або людського факторів, характерних для визначеної абзацами четвертим і десятим статті 1 цього Закону географічної території, стало неможливим виробляти товари, які відповідають специфікації товару або документу, передбаченому частиною шостою статті 10 цього Закону;

б) географічне зазначення не використовується протягом семи років з дати публікації відомостей про реєстрацію географічного зазначення або з іншої дати після такої публікації. Таке припинення здійснюється за заявою будь-якої заінтересованої особи.

{Частина перша статті 21 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

2. Дія реєстрації географічного зазначення, пов'язаного з географічним місцем в іноземній державі, припиняється також у зв'язку з припиненням правової охорони цього зазначення в країні походження або на підставі міжнародного договору України.

{Частина друга статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

{Частина третю статті 21 виключено на підставі Закону № 123-IX від 20.09.2019}

{Статтю 22 виключено на підставі Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Розділ VI

ЗАХИСТ ПРАВ, ЩО ВИПЛИВАЮТЬ З РЕЄСТРАЦІЇ ГЕОГРАФІЧНОГО ЗАЗНАЧЕННЯ

{Назва розділу VI із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

Стаття 23. Порушення прав, що випливають з реєстрації географічного зазначення

1. Будь-яке посягання на права, що впливають з реєстрації географічного зазначення, передбачені статтею 17 цього Закону, тягне за собою відповідальність згідно із законом.

2. На вимогу будь-якої особи, яка має право використовувати географічне зазначення, або органу державної влади таке порушення повинно бути припинене, а порушник зобов'язаний відшкодувати заподіяну шкоду.

{Стаття 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

{Статтю 24 виключено на підставі Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 25. Способи захисту прав

1. Захист прав на географічне зазначення здійснюється у судовому та іншому встановленому законом порядку.

2. Юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у зв'язку з застосуванням цього Закону.

Суди відповідно до їх компетенції розв'язують, зокрема, спори про:

правомірність реєстрації географічного зазначення;

встановлення факту використання географічного зазначення;

порушення прав, що впливають з реєстрації географічного зазначення;

{Абзац п'ятий частини другої статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

компенсації.

{Стаття 25 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 26. Державне мито і збори

Розмір та порядок сплати державного мита за реєстрацію географічного зазначення визначаються законодавством.

{Частина перша статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 123-IX від 20.09.2019}

Кошти, одержані від сплати державного мита за реєстрацію географічного зазначення, зараховуються до бюджетів у порядку, встановленому Бюджетним кодексом України.

{Частина друга статті 26 в редакції Закону № 123-IX від 20.09.2019}

Розмір передбачених цим Законом зборів, строки і порядок їх сплати визначаються Кабінетом Міністрів України.

Передбачені цим Законом збори сплачуються на поточні рахунки НОІВ.

{Частина четверта статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2921-III від 10.01.2002; в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

Надходження від передбачених цим Законом зборів мають цільове призначення і використовуються виключно для забезпечення розвитку та функціонування державної системи правової охорони інтелектуальної власності, зокрема на виконання завдань, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері інтелектуальної власності.

{Частина п'ята статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

{Закон доповнено статтею 26 згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000}

Розділ VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

До приведення інших законів у відповідність з нормами цього Закону вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що впливають з цього Закону;

визначити та опублікувати перелік спеціально уповноважених органів, зобов'язаних визначати та контролювати особливі властивості та інші характеристики товарів, визначати межі географічних місць і встановлювати виробників товарів;

розробити Положення про Перелік видових назв товарів;

встановити порядок та розміри сплати зборів за подання заявки, видачу свідоцтва та продовження строку його дії, продовження строків подання заперечень і скарг тощо згідно з цим Законом;

привести у відповідність з цим Законом свої нормативно-правові акти;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України

Л.КУЧМА

**м. Київ
16 червня 1999 року
№ 752-XIV**

Про правову охорону географічних зазначень
Закон України від 16.06.1999 № 752-XIV
Редакція від **31.12.2023**, підстава — [2801-IX](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/752-14>

Законодавство України
станом на 24.04.2024
чинний

752-14

Публікації документа

- **Голос України** від 21.07.1999
- **Урядовий кур'єр** від 29.07.1999
- **Офіційний вісник України** від 30.07.1999 — 1999 р., № 28, стор. 37, стаття 1371, код акта 9003/1999
- **Відомості Верховної Ради України** від 13.08.1999 — 1999 р., № 32, стаття 267